

Arrest

nr. 104 814 van 11 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische afkomst. U bent op 8 juni 1982 in Bagdad geboren. Uw woonde met uw ouders, uw broer (A.) en uw twee zussen in de Salaam-wijk. Van 2004 tot 2009 werkte u als bewaker bij verschillende veiligheidsbedrijven. In die periode werd u verschillende keren bedreigd. U zou uw job moeten verlaten of anders gedood worden. U stopt echter pas met uw job toen uw broer, die tolk was voor de Amerikanen, gewond raakte door een bom onder zijn auto in 2007. Midden 2008 begon u opnieuw als bewaker te werken en dit tot uw contract afliep in april of mei 2009.

Eind 2009 of begin 2010 werd uw huis op een nacht onder vuur genomen door de Iraakse federale politie. Enkele dagen daarna belde uw broer, die niet thuis was in die nacht, om te zeggen dat

de politie dit had gedaan om zich op hem te wreken. Hij had immers ontdekt dat verschillende politieofficieren betrokken waren bij activiteiten van een militie. Dat had hij doorgegeven aan de Amerikanen. De officieren zouden in de gevangenis hebben gezeten. Nu zouden ze opnieuw op hun post zijn en zich willen wreken op uw broer. Uw broer raadde u en de rest van het gezin aan het huis te verlaten. Na dit telefoontje hebt u nooit meer iets van of over uw broer vernomen. Twee of drie dagen later verhuisde u naar de zus van uw moeder in de wijk Saydiya. Uw ouders verhuisden naar een broer van uw vader in de wijk Jihad en uw zussen verhuisden naar een broer van uw moeder in de wijk Dora. Op een dag was uw vader op de markt toen de politie hem vroeg waar u en Ali waren. Uw vader werd hierbij geslagen door de politie. Na dit incident belde hij u op om te zeggen dat u uw ouders niet meer mocht komen bezoeken.

Op 13 augustus 2011 stond u met uw neef op straat in de wijk Saydiya, toen u gearresteerd werd door de lokale politie. Ze namen u mee naar het politiekantoor in de wijk Bayaa. Dankzij uw vriend (T.), die advocaat was en de dienstdoende luitenant kende, wist u te achterhalen welke officiers het arrestatiebevel tegen u hadden uitgevaardigd. U wist tegen betaling eveneens te bewerkstelligen dat u, toen u op 17 augustus 2011 zou worden overgeplaatst naar ameliyat Bagdad, werd vrijgelaten. U keerde niet terug naar uw tante in de wijk Saydiya maar vestigde u bij de broer van uw moeder in de wijk Shaab.

Op 24 april 2012 bezocht uw vader u in deze wijk. Jullie werden beschoten door de Iraakse politie toen jullie van een wandeling terug kwamen. Uw vader werd geraakt en u ontsnapte. U nam een taxi naar uw oom in de wijk Dora. Van daaruit contacteerde u uw oom in Shaab. Die zei u dat uw vader in kritieke toestand in het ziekenhuis lag. De dag erna overleed uw vader.

In juni 2012 heeft u ontdekt dat u kanker heeft.

Op 20 juli 2012 verliet u Bagdad. U reisde naar het noorden van het land, waar u een week verbleef.

Op 28 juli 2012 verliet u Irak. U kwam in België aan op 9 augustus 2012. De dag erna vroeg u asiel aan. Ondertussen startte u ook een procedure voor medische regularisatie op.

U vreest bij terugkeer naar Irak gedood te worden door de Iraakse federale politie.

U legt de volgende documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag: uw Iraakse identiteitskaart, afgiftedatum onleesbaar, uw nationaliteitsbewijs, afgegeven in september 2011, de overlijdensakte van uw vader, afgegeven op 25 april 2012 en twee werkbades, één zonder datum en één geldig tot 31 december 2004.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. U hebt het Commissariaat-generaal er immers niet van overtuigd dat u te vrezen hebt van de Iraakse politie.

Er zijn allereerst tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen die de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnen. Zo verklaart u op uw eerste interview dat u uw broer voor het laatst hoorde begin 2011. Hij zou u toen aangespoord hebben uw huis te verlaten. Een week later zou uw huis beschoten zijn (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaart u dat u eind 2009 of begin 2010 voor het laatst met uw broer telefoneerde. Hij zou u toen hebben aangespoord uw huis te verlaten. Uw huis zou echter al enkele dagen daarvoor beschoten zijn geweest. Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, zegt u enkel dat u niet goed bent in het onthouden van data en chronologie. Op die manier kan u de aangehaalde tegenstrijdigheid echter niet op afdoende manier uitleggen (CGVS p.11, p.15-16).

Bovendien verklaart u op uw eerste interview dat u ongeveer een maand na het telefoontje van uw broer uw huis verliet (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Op het Commissariaat-generaal beweert u echter dat u enkele dagen later reeds verhuisde (CGVS p.16). Opnieuw kan u enkel naar uw slechte geheugen verwijzen om deze tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS p.16). Redelijkerwijze mag echter verwacht worden dat u, hoewel u zich misschien niet de exacte data kan herinneren, toch de volgorde van en de tijdsruimtes tussen de gebeurtenissen kan vertellen zonder hierbij tegenstrijdige verklaringen af te leggen. Het gaat immers om kernelementen in uw asielaanvraag.

Verder zijn er een nog aantal weinig aannemelijke elementen die de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnen. Hierbij moet opgemerkt worden dat u al bij al weinig weet over de oorzaak van uw problemen, namelijk uw broer die informatie over bepaalde politieofficieren die banden zouden hebben met een militie, zou hebben doorspeeld aan de Amerikanen. U weet niet over welke militie het gaat. U weet evenmin over welke officieren het gaat, noch over het aantal officieren. U weet niet hoe uw broer ontdekt had dat deze personen banden zouden hebben met een militie. U weet niet wanneer uw broer die informatie aan de Amerikanen zou hebben verteld. U weet evenmin hoe lang de betrokken officieren

in de gevangenis zouden hebben gezeten (CGVS p.15). U weet evenmin hoe uw broer te weten was gekomen dat de politie had ontdekt dat hij die informatie had doorspeeld (CGVS p.16). Wanneer u gevraagd wordt waarom u hierover niet meer informatie hebt gevraagd aan uw broer, zegt u enkel dat het een kort telefoongesprek was waarin uw broer benadrukte dat u het huis moest verlaten (CGVS p.15). De bovenstaande vaststellingen beschadigen de geloofwaardigheid van uw verklaringen, niet in het minst omdat het weinig plausibel is dat uw broer in zijn functie van tolk zelf onderzoeksdaden zou verrichten naar de betrokkenheid van politieofficieren bij illegale acties. Van officieren van de politie is immers algemeen geweten dat sommigen onder hen uit de milities afkomstig zijn maar dat zij naderhand geïntegreerd werden in de officiële ordediensten. Moest uw broer al als tolk bij zulk een onderzoek zijn betrokken kan men zich moeilijk voorstellen dat net hij zou worden verantwoordelijk gesteld voor de bestraffing van de betrokken officieren.

Ook komt het weinig geloofwaardig over dat leden van een militie zich in een dergelijk geval van arrestatie, zouden bezighouden met individuele vervolgingscampagnes van alle familieleden van personen die indirect bij de arrestatie betrokken waren. Dit zou een zeer inefficiënte en kostbare manier van werken zijn die weinig resultaat zou opleveren. Uw verklaringen kunnen het CGVS niet overtuigen dat de militie waarover u spreekt zich in uw geval wel tot deze manier van reageren zou hebben gekeerd. Uw enige opmerking hier is immers dat ze u meteen zouden hebben gedood als ze hadden geweten waar u woonde (CGVS p.19).

Uw bewering dat de politie niet alleen uw broer maar ook de rest van uw familie zou viseren wordt ondermijnd door uw verklaring dat uw vader wel naar de politie ging om informatie in te winnen over uw broer (CGVS p.14).

De vastgestelde tegenstrijdigheden leiden in combinatie met het onwaarschijnlijke karakter van de ingeroepen vervolgingsfeiten die verband houden met de activiteiten van uw broer, tot het besluit dat deze feiten niet aannemelijk zijn gemaakt. Zij kunnen daarom niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Uw voormalig beroep als veiligheidsagent is op zich niet voldoende om nu nog een gegronde vrees te rechtvaardigen. U hebt immers de laatste jaren nog als vrachtwagenchauffeur gewerkt zonder daarbij enige problemen te ondervinden die verband houden met uw eerdere beroep (CGVS p.9). Uit bovenstaande vaststellingen kan geconcludeerd worden dat er in uw geval anno 2012 noch sprake is van een actuele vrees voor vervolging noch van een reëel risico op ernstige schade.

Uw verklaring dat er in juni 2012, een maand voor uw vertrek, na een medische analyse kanker bij u werd vastgesteld, doet vermoeden dat de reden van uw komst naar België eigenlijk medisch van aard is. Er kan echter geen verband gelegd worden tussen dit medisch probleem en één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U moet voor een beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, wat u ook gedaan heeft.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs ondersteunen enkel uw verklaringen over uw identiteit en nationaliteit, dewelke in deze niet ter discussie staan. Over de overlijdensakte van uw vader moet gezegd worden dat deze niet aantoonst om welke reden uw vader gestorven zou zijn. Het document geeft weinig concrete informatie over de omstandigheden van het overlijden. Bovendien blijkt nog uit de informatie die op het Commissariaat-generaal beschikbaar is dat zowat alle Iraakse documenten gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. De werkbadges die u neerlegt ondersteunen uw verklaringen over uw professionele activiteiten, dewelke in deze evenmin betwist worden.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en of u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld. De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen welbepaalde groepen (zie bijgevoegde

SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad" dd.5 januari 2012 met update van 16 juli 2012). De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

Het UNHCR meldt in haar rapport, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq" van 31 mei 2012, dat de situatie in Irak in 2010 en 2011 stagneerde en dat er in 2011 een daling viel waar te nemen van het aantal burgerslachtoffers dat veroorzaakt wordt door bomaanslagen. Daarentegen stelt het UNHCR een stijging vast van het aantal doelgerichte aanslagen.

In 2012, vlak na het vertrek van de Amerikaanse troepen - die op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied hebben verlaten -, was er sprake van een stijgend aantal aanslagen. Deze situatie stabiliseerde vrij snel. In de maanden februari-maart-april-mei 2012 was er geen sprake van een buitengewone situatie. Het geweld dat plaatsvond was in hoofdzaak gericht tegen welbepaalde groepen (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad" dd.5 januari 2012 met update van 16 juli 2012).

Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden in Bagdad enkele zware en grootschalige aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel doelgericht is, en zich richt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat dat u gezondheidsproblemen aanhaalt, waarvan u verklaart dat deze de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij haalt artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 aan en stelt dat zijn relaas niet correct werd begrepen.

Inzake de aangehaalde tegenstrijdigheden, betoogt verzoeker dat het gaat om vergissingen. Hij schrijft deze toe aan zijn gezondheidsproblemen en doet gelden dat hij ingevolge de zware behandeling die hij hiervoor krijgt "mogelijks" verwarrend heeft geantwoord. Verzoeker bevestigt integraal zijn verklaringen zoals afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en geeft aan dat hij zich bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) "wellicht" vergiste door zijn zware medische

behandeling. Bovendien hebben de tegenstrijdigheden volgens hem betrekking op details en wegen deze niet op tegen de waarachtigheid van het geheel van zijn relaas.

Aangaande zijn onwetendheid omtrent de oorzaak van zijn problemen, benadrukt verzoeker dat hij slechts een kort telefoongesprek had met zijn broer, dat hij geen tijd had voor een lang gesprek en dat hij, gelet op de algemene onveilige situatie, het niet nodig achtte om de verklaringen van zijn broer te onderzoeken. Indien er gevaar is, kan men best zo snel mogelijk het land verlaten.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Uit verzoekers verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent een aantal elementen die, in tegenstelling met wat hij voorhoudt, kernelementen betreffen in zijn asielrelaas. Ten aanzien van de DVZ verklaarde hij dat hij zijn broer voor het laatst hoorde begin 2011 wanneer deze hem per telefoon aanraade het huis te verlaten, dat zijn huis een week na dit telefoontje werd beschoten en dat hij ongeveer een maand na dit telefoontje zijn huis verliet. Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat hij zijn broer voor het laatst hoorde eind 2009 of begin 2010. Tevens gaf hij daarbij aan dat zijn huis reeds werd beschoten enkele dagen voor dit laatste telefoontje met zijn broer. Bovendien beweerde hij bij het CGVS dat hij slechts enkele dagen na dit telefoontje zijn huis verliet. Waar verzoeker deze tegenstrijdigheden bij het CGVS trachtte te verklaren door geheugenproblemen en in onderhavig verzoekschrift laat uitschijnen dat hij bij het CGVS "mogelijks" verwarrend antwoordde en zich "wellicht" heeft vergist ingevolge zijn medische behandeling, dient te worden opgemerkt dat deze verklaringen niet kunnen worden aangenomen. Verzoeker toont niet aan dat hij door zijn medische problemen of behandeling aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat mocht worden geacht om volwaardige verklaringen af te leggen bij het CGVS. Dit kan uit het door hem neergelegde medische attest immers niet worden afgeleid (administratief dossier, stuk 5). Verder maakte hij van zulke geheugenproblemen of onmogelijkheid om volwaardige verklaringen af te leggen geen spontane melding bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS. Evenmin formuleerde hij bezwaren tegen het plaatsvinden van dit gehoor. Slechts nadat hij werd geconfronteerd met voormelde tegenstrijdigheden maakte verzoeker melding van het gegeven dat hij moeite zou hebben met het onthouden van data en met de chronologie waarin gebeurtenissen hebben plaatsgevonden (administratief dossier, stuk 6, p.15-16, 20).

Daarenboven laat verzoeker de bestreden motivering volledig ongemoeid, daar waar hierin wordt gesteld dat (i) het weinig plausibel is dat zijn broer in diens functie van tolk zelf onderzoekdaden zou stellen of verantwoordelijk zou worden gesteld voor de bestraffing van de betrokken officieren; (ii) het niet geloofwaardig is dat leden van een militie zich in het geval van zulke arrestatie zouden bezighouden met individuele vervolgingscampagnes van alle familieleden van personen die indirect bij de arrestatie betrokken waren; (iii) zijn bewering dat de politie niet enkel zijn broer doch ook de rest van de familie viseerde wordt ondermijnd door zijn verklaring dat zijn vader wel naar de politie ging om inlichtingen in te winnen over zijn broer. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Verzoeker laat de bestreden motivering voorts volledig onverlet daar waar hierin wordt vastgesteld dat in zijn hoofde geen gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van zijn voormalige beroepsactiviteiten. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en blijft, gezien zij niet dienstig wordt aangevochten, onverminderd overeind.

De neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 16) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde redenen geen afbreuk doen aan het voormelde.

Verzoeker betwist voor het overige de terechte vaststelling niet dat zijn medische problemen geen verband houden met de criteria zoals vastgelegd in het Verdrag van Genève.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus de schending aan van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Hij is van oordeel dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), dit gelet op zijn herkomst van Bagdad en het gewapend geweld dat er nog veel burgerslachtoffers maakt. Het CGVS geeft in de bestreden beslissing zelf aan dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad nog problematisch is.

2.4. Het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet inzake artikel 9ter in acht genomen, houden verzoekers medische problemen geen verband met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. De bestreden beslissing wijst er in deze met recht op dat verzoeker zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure, hetgeen hij ook deed.

Gelet op de sub 2.2. gedane vaststellingen aangaande de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt voorts niet het minste begin van informatie bij ter weerlegging van de omstandige en gedetailleerde motivering inzake de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst en van de informatie waarop deze motivering is gesteund en waarin deze veiligheidssituatie uitgebreid en nauwgezet wordt geanalyseerd (administratief dossier, stuk 17: landeninformatie). Uit deze motivering en informatie blijkt dat de situatie in verzoekers regio van herkomst niet van die aard is dat deze in zijn hoofde aanleiding geeft tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS